

prima instanță: I. Mînăscuță
instanța de apel: N. Budăi, I. Muruianu, N. Cernat

dosarul nr. 2ra-754/16

Î N C H E I E R E

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță
Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Chiperi Vasile, reprezentat de avocatul Botnaru Ion,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Chiperi Vasile împotriva Svetlanei Chiperi cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil și evacuare fără acordarea altui spațiu locativ și la cererea reconvențională a Svetlanei Chiperi împotriva lui Chiperi Vasile cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate comună în devălmășie asupra bunului imobil și partajarea averii proprietate comună în devălmășie,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de Chiperi Svetlana, casată hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 17 iunie 2015 și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea inițială a fost respinsă, iar acțiunea reconvențională a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 06 iunie 2014, Chiperi Vasile a depus cererea de chemare în judecată împotriva Svetlanei Chiperi cu privire la stabilirea și partajarea pe cotei-părți a spațiului locativ deținut în Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.175.

În motivarea acțiunii a indicat că este membru al CCL-175 și în temeiul bonului de repartiție nr. 019884 din 16 iunie 1990, eliberat de Comitetul executiv raionului Dnestrovsc, mun. Chișinău (actualmente sect. Ciocana mun. Chișinău), i-a fost repartizat apartamentul nr. 64 din str. N. Milescu-Spătaru 7, mun. Chișinău, constituit din 2 încăperi locative.

Menționează că în bonul de repartiție a fost inclus fiul său Chiperi Victor și fosta soție, Chiperi Svetlana.

Susține că la data de 13 iunie 1990 a achitat prima cotă-parte socială în mărime de 3 800 ruble sovietice din costul total al apartamentului, care constituia 10 216 ruble sovietice.

La data de 26 august 1992 a fost desfăcută căsătoria între el și Chiperi Svetlana, iar la data de 30 mai 1995, dînsul a achitat integral costul apartamentului.

Astfel, remarcă că apartamentul, ca proprietate, este înregistrat pe numele său, iar Chiperi Svetlana a contribuit la construcția acestui apartament doar cu suma de

1 900 ruble sovietice ce constituie 1/2 cotă-parte din suma de 3 800 ruble sovietice achitată în timpul căsătoriei.

Prin urmare, în numerar cotă-parte a pârtei constituie 1 900 ruble sovietice, iar cota-parte a lui constituie 8 316 ruble sovietice, ce constituie diferența din costul total de 10 216 ruble sovietice și suma de 1900 ruble sovietice cu care a contribuit Chiperi Svetlana.

Consideră reclamantul că în situația în care suma de 10 216 ruble sovietice constituie 100 % din costului apartamentului, atunci suma de 1 900 ruble constituie 18,6 %, iar 8 316 ruble sovietice constituie 81,4 % din costul apartamentului.

Mai invocă că pârta refuză înstrăinarea apartamentului și împărțirea banilor din vânzare proporțional procentelor (cotelor-părți) calculate, iar dat fiind faptul că partajarea în natură a apartamentului în litigiu nu poate fi efectuată, consideră că este necesară vânzarea imobilului prin licitație în temeiul art. 361 Cod civil.

Solicită, partajarea apartamentului nr. 64 din casa nr. 7 din str. Nicolae Milescu Spătaru, mun. Chișinău, recunoașterea după dînsul a dreptului de proprietate asupra cotei-părți de 81,4 %, iar după Chiperi Svetlana a dreptului de proprietate asupra cotei-părți în mărime de 18,6% din valoarea totală a apartamentului, și stabilirea modului de partajare a apartamentului proprietate comună pe cote-părți în ordinea prevăzută de art. 361 Cod civil.

La 25 septembrie 2014, Chiperi Vasile a depus cerere de concretizare a cerințelor înaintate împotriva Svetlanei Chiperi, invocînd că dreptul de proprietate asupra apartamentului în litigiu a apărut odată cu înregistrarea acestuia la OCT Chișinău și în momentul depășirii termenului de prescripție a pârtei pentru a pretinde la recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil în litigiu și partajarea averii comune în devălmășie din care face parte acest imobil.

Astfel, consideră că la moment este unicul proprietar al apartamentului în litigiu pe care pârta îl folosește ilegal și fără acordul său.

Solicită, apărarea dreptului de proprietate asupra apartamentului 64 din str. N. Milescu Spătaru 7, mun. Chișinău, prin evacuarea Svetlanei Chiperi din acest apartament (f.d. 66).

În cadrul dezbaterilor judiciare Chiperi Svetlana, reprezentată de avocatul Staruș Denis, a depus cerere reconvențională împotriva lui Chiperi Vasile cu privire la recunoașterea bunului imobil proprietate comună în devălmășie și partajarea averii proprietate comună în devălmășie.

În motivarea cererii a invocat că Chiperi Svetlana a aflat despre încălcarea dreptului său la bunul imobil în litigiu la data de 23 octombrie 2014, în momentul cînd Chiperi Vasile a înaintat acțiunii cu privire la evacuarea ei din imobil.

Menționează că partajul este o modalitate de încetare a coproprietății și este imprescriptibil, iar dreptul de proprietate este unul perpetuu.

Indică că căsătoria între Chiperi Vasile și Chiperi Svetlana a fost înregistrată în anul 1987, iar la 26 august 1992, căsătoria a fost desfăcută.

În perioada 1992-2014 între foștii soții Chiperi nu au apărut careva litigii pe marginea averii comune - apartamentului 64 din str. N. Milescu Spătaru 7, mun. Chișinău, Chiperi Svetlana locuind permanent în acest apartament împreună cu fiul Chiperi Victor.

Conform informației din Registrul de Stat al bunurilor imobile, bunul imobil apartamentului 64 din str. N. Milescu Spătaru 7, mun. Chișinău a fost înregistrat cu nr. cadastral 0100311.122.01.064 în temeiul certificatului eliberat de către CCL 175 nr.

221 din 30 mai 1995, din care rezultă că Chiperi Vasile locuiește în locuința respectivă împreună cu soția și fiul, costul locuinței – partea socială fiind achitată la 15 iulie 1993, ne fiind indicat cine anume din foștii soți a achitat costul locuinței.

Conform Bouului de repartitie din 16 iunie 1990, eliberat pe numele lui Chiperi Vasile, apartamentul în litigiu a fost eliberat în baza deciziei Administrație sect. Dnestrovsc, familiei Chiperi compusă din 3 persoane (soții Svetlana și Vasile și Chiperi și feciorul comun).

Mai menționează că Chiperi Svetlana locuind în apartamentul în litigiu a efectuat lucrări de reparație capitală a locuinței, îmbunătățind considerabil starea bunului în litigiu, iar conform Raportului de evaluare nr. 2014/117 din 01 august 2014, întocmit de SRL „Pozitiv Media” costul lucrărilor efectuate constituie 128 102 lei.

Astfel, afirmă că Chiperi Svetlana din cont propriu a adus îmbunătățire apartamentului care se cere a fi partajat și această îmbunătățire urmează să fie luată în considerație la partajarea averii proprietate comună în devălmășie, cu atât mai mult că conform Extrasului II „Cadastru”, valoarea estimativă a apartamentului 64 din str. N. Milescu Spătaru 7, mun. Chișinău constituie 277 074 lei, respectiv, reparația efectuată în sumă de 128 102 lei constituie aproximativ $\frac{1}{2}$ din costul apartamentului.

În context, susține că urmare a efectuării lucrărilor ce au dus la îmbunătățirea stării apartamentului și dat fiind faptul că fiul soților Chiperi se află la întreținerea și îngrijirea mamei, consideră că cota-parte a Svetlanei Chiperi urmează a fi diferențiată prin majorarea acesteia pînă la valoarea de $\frac{2}{3}$.

Solicită recunoașterea bunului imobil - apartamentului 64 din str. N. Milescu Spătaru nr. 7, mun. Chișinău cu nr. cadastral 0100311.122.01.064 proprietate comună în devălmășie a foștilor soți Chiperi Svetlana și Chiperi Vasile, și partajarea apartamentului 64 din str. N. Milescu Spătaru nr. 7, mun. Chișinău, proprietate comună în devălmășie a soților Chiperi prin atribuirea în proprietate Svetlanei Chiperi a cotei de $\frac{2}{3}$ și lui Chiperi Vasile a cotei de $\frac{1}{3}$ din apartament. Totodată, solicită încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 17 iunie 2015, acțiunea inițială a fost admisă integral fiind evacuată Chiperi Svetlana din apartamentul nr. 64 din str. N. Milescu Spătaru 7, mun. Chișinău, iar acțiunea reconvențională a fost respinsă ca fiind depusă tardiv.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, a fost admis apelul declarat de Chiperi Svetlana, casată hotărîrea primei instanțe și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea inițială a fost respinsă ca neîntemeiată, iar acțiunea reconvențională a fost admisă, fiind recunoscut dreptul de proprietate comună a foștilor soți Chiperi Svetlana și Chiperi Vasile asupra apartamentului nr. 64 din str. N. Milescu Spătaru 7, mun. Chișinău cu nr. cadastral 0100311.122.01.064, partajată proprietatea comună în devălmășie prin atribuirea în proprietatea Svetlanei Chiperi și a lui Chiperi Vasile a câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală din apartamentul 64 din str. N. Milescu Spătaru 7, mun. Chișinău. Totodată, a fost încasat din contul lui Chiperi Vasile în beneficiul Svetlanei Chiperi suma de 8 312, 22 lei cu titlu de taxă de stat achitată la înaintarea acțiunii reconvenționale și suma de 6 234 lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de apel.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 316 alin. (1) și (2), 371 alin. (1) 373 alin. (1) Cod civil, care reglementează garantarea dreptului de proprietate, proprietatea comună în devălmășie a soților, determinarea părților din

proprietatea comună în devălmășie a soților în caz de împărțire a bunurilor și art. art. 19 alin. (1) și (2), 20 alin. (1) și (2), 25 alin. (1), (3), (7) și (8) și art. 26 alin. (1) Codul familiei care statuează noțiunea regimului legal al bunurilor soților, proprietatea în devălmășie a soților, împărțirea proprietății în devălmășie a soților, determinarea cotelor-părți în proprietatea în devălmășie a soților.

La fel, instanța de apel a invocat pct. 50 și pct. 60 alin. (8) din Statutul model aprobat prin Hotărâra Sovietului Miniștrilor al RSSM nr.338 din 08 octombrie 1984 cu privire la aprobarea Statutului-model al cooperativei de construire a locuințelor din RSS Moldovenească, în conformitate cu care, instalarea locatarilor în apartamentele din casa cooperativei de construire a locuințelor se face pe baza ordinului de repartitie, eliberat de comitetul executiv al Sovietului raional, orașenesc, raional în oraș de deputați ai norodului numai membrilor cooperativei, care și-au îndeplinit obligațiile în ce privește vărsămintele de înscriere și vărsămintele în contul părții sociale în conformitate cu lista aprobată a membrilor cooperativei și membrilor familiilor lor. Membrii familiei membrului cooperativei, care trăiesc împreună cu el, dispun de drepturi egale cu membrul cooperatist de folosire a încăperilor de locuit în casa de locuit cooperatistă. Membrul cooperativei de construcție a locuințelor, care a depus cota-parte deplină pentru apartamentul pus la dispoziția lui spre folosință, capătă dreptul de proprietate asupra acestui apartament.

Iar, prin prisma normele legale enunțate și cu referire la înscrisurile administrate, instanța de apel a constatat că apartamentul 64 din str. N. Milescu Spătaru 7, mun. Chișinău a fost dobândit de către foștii soți Chiperi în timpul căsătoriei și constituie proprietate comună în devălmășie a soților, care în temeiul art. 373 alin. (1) Cod civil și art. 26 alin. (1) din Codul familiei este pasibil de a fi partajat pe cote-părți egale ideale, dat fiind faptul că părțile nu au stabilit prin acord comun altfel.

În acest sens, instanța de apel a mai remarcat că Chiperi Svetlana a dobândit dreptul de proprietate asupra $\frac{1}{2}$ cotă-parte din partea socială deținută în CCL 175 în momentul în care soțul său Chiperi Vasile, a devenit membru al CCL 175, respectiv prin prisma pct. 60 alin. (8) al Hotărârii Sovietului Miniștrilor al RSSM nr. 338 din 08 octombrie 1984, Chiperi Svetlana deține cu titlu de proprietate comună în devălmășie dreptul asupra $\frac{1}{2}$ cotă-parte din bunul imobil dobândit astfel, în virtutea calității de titular al dreptului la partea socială din CCL 175, indiferent de faptul că achitarea ultimei tranșe a fost făcută după desfacerea căsătoriei, din care motiv, bunul imobil în litigiu nu constituie proprietate exclusivă a lui Chiperi Vasile.

Cu atât mai mult cu cât locuința a fost transmisă la 16 iunie 1990, când a fost eliberat ordinul de repartitie, iar ultima tranșă a fost achitată integral în anul 1993 când soții Chiperi, deși, erau divorțați aveau calitatea de coproprietari ai unei părți sociale dobândite în timpul căsătoriei.

Totodată, avînd în vedere faptul că după desfacerea căsătoriei soții Chiperi au continuat să locuiască în apartamentul în litigiu, iar în anul 2009, Chiperi Vasile a plecat din proprie inițiativă din acest apartament, și ținînd cont de faptul că Chiperi Svetlana a confirmat îmbunătățirea considerabilă a bunului în litigiu prin efectuarea lucrărilor de reparație capitală asupra bunului, instanța de apel a concluzionat că urmează a fi considerat în mod echitabil că a doua parte din cota socială în mărime de 6 416 ruble sovietice, achitată de Chiperi Vasile după desfacerea căsătoriei, a fost vărsată prin aportul comun al foștilor soți, contribuind astfel, în mod egal la dobîndirea în proprietate a apartamentului 64 din str. N. Milescu Spătaru 7, mun. Chișinău.

La 22 ianuarie 2016, Chiperi Vasile a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat că în cadrul examinării cauzei instanțele judecătorești au ignorat principiile fundamentale și anume dreptul la un proces echitabil, dreptul la protecția proprietății private și principiul egalității armelor în proces.

Astfel, menționează că dat fiind faptul că în ordinul de repartitie nr.019884 din 16 iunie 1990, prin care a fost atribuit apartamentul 64 din str. N. Milescu Spătaru 7, mun. Chișinău este indicat și fiul Chiperi Victor, instanțele ierarhic inferioare în faza primirii pricinii pentru dezbaterile judiciare prin prisma prevederilor art. 183 alin. (2) lit. c) CPC, în conformitate cu care pregătirea pentru dezbateri judiciară este obligatorie pentru orice pricină civilă și are ca scop stabilirea componenței participanților la proces și implicarea în proces a altor persoane, au fost obligate să-l atragă în proces și pe Chiperi Victor.

Însă, instanțele inferioare s-au expus poziția doar asupra drepturilor soților Chiperi în privința bunului litigios, și au omis să se expună asupra drepturilor și obligațiilor ce îi revin lui Chiperi Victor, ale cărui interese vor fi afectate prin neantrenarea în procesul dedus judecării.

Or, afectarea drepturilor sau obligațiilor unor persoane neatrase la judecarea pricinii, prin punere în executare a hotărârii, va avea un eventual efect de privare a acestor persoane de drepturile respective, în speță de dreptul lor de proprietate.

Prin urmare, indică că neatragerea în proces a lui Victor Chiperi, are drept consecință soluționarea de către instanță a problemei drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces, adică ne acordarea unui statut procesual de participant la proces, ce le-ar oferi posibilitatea de a-și apăra în mod efectiv drepturile și interesele, fapt care impune o limitare de acces la justiție, respectiv o încălcare a art.6 par. 1 CEDO, concluzie relevată de Curtea Europeană a drepturilor Omului, în cauză „Bussines și Investiții pentru toți contra R. Moldova” (13 ianuarie 2010, nr.39391/04).

Mai indică recurentul că la examinarea cauzei instanțele judecătorești au aplicat eronat norme materiale ce rezultă din prevederile art. art. 315, 316, 320-321, 373, 372, Cod civil în redacția legii 1107 din 06 iunie 2002, întrucât conform prevederilor art. 6 alin. (2) Cod civil, legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare.

Or, la caz, relațiile de căsătorie au avut loc în perioada anilor 1987 – 1992, ordinul de repartitie asupra bunului litigios a fost eliberat în 1990, când a fost achitată prima tranșă, achitarea integrală avînd loc în anul 1993, imobilul a fost trecut în registrul de stat al organului cadastral, prin atribuirea ulterioară a numărului cadastral 0100311.122.01.064 în anul 2001, în perioada în care era în vigoare codul civil în redacția anului 1964.

La fel, consideră eronată și aplicarea prevederilor legale rezultate din Codul familiei în redacția Legii nr.1316 din 26 octombrie 2000, pe motiv că căsătoria dintre părți a fost desfăcută în anul 1992.

Mai indică recurentul că instanța de apel urma să dea apreciere critică argumentelor invocate de Chiperi Svetlana cu referire la faptul că a efectuat îmbunătățiri ale imobilului în valoare de 128 102 lei, întrucât efectuarea îmbunătățirilor respective nu poate servi temei de a pretinde la proprietate.

Totodată, consideră că instanțele urmau să stabilească care a fost modalitatea de dobândire a dreptului la proprietate, odată cu achitarea integrală a valorii acestui bun de către recurent în anul 1993, și în baza cărui act juridic i-a fost transmis dînsului acest bun imobil și să calculeze termenul de apărare din partea intimătei a drepturilor sale asupra bunului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din materialele cauzei copia deciziei instanței de apel din 19 noiembrie 2015 a fost expediată recurentului Chiperi Vasile la data de 04 decembrie 2015, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire nr.12224 (f.d. 197), iar recurentul insistă că a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 25 noiembrie 2015 (f.d. 5 Vol. II).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 22 ianuarie 2016, împotriva deciziei din 19 noiembrie 2015, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Chiperi Vasile, reprezentat de avocatul Botnaru Ion este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Sub acest aspect, Colegiul apreciază critic argumentele recurentului cu referire la faptul că prin neatragerea în proces a lui Chiperi Victor, care este fiul soților Chiperi Vasile și Chiperi Svetlana și care a fost indicat în ordinul de repartiție nr.019884 din 16 iunie 1990, eliberat pe apartamentul 64 din str. N. Milescu Spătaru 7, mun. Chișinău, drepturile și interesele acestuia vor fi afectate.

Or, după cum s-a constatat la caz, apartamentul 64 din str. N. Milescu Spătaru 7 mun. Chișinău a fost dobândit de către Chiperi Svetlana și Chiperi Vasile în timpul căsătoriei, iar prin prisma prevederilor art. 20 din Codul familiei, bunurile dobândite de către soți în timpul căsătoriei aparțin ambilor cu drept de proprietate în devălmășie.

Mai mult decât atât, conform declarațiilor scrise din 17 martie 2016 și 10 iunie 2016 anexate la materialele cauzei (f.d. 30-31 Vol. II), Chiperi Victor cunoaște despre litigiul în speță, niciodată nu a avut intenția de a interveni în cadrul acestui litigiu, deoarece consideră că apartamentul 64 din str. N. Milescu Spătaru 7, mun. Chișinău este un bun patrimonial al părinților săi și nu pretinde la cotă-parte din acest apartament.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Chiperi Vasile, reprezentat de avocatul Botnaru Ion nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cadrul examinării cauzei în fond.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Chiperi Vasile, reprezentat de avocatul Botnaru Ion asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Chiperi Vasile, reprezentat de avocatul Botnaru Ion ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Chiperi Vasile, reprezentat de avocatul Botnaru Ion se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas